

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7522200344
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:7522200344.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kalinákovvej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Zuzany Biščákovvej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: P. Z., B.. X.XX.XXXX a B. Z., B.. X.XX.XXXX, obaja bytom u matky, zastúpených v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny W., pochádzajúcich z matky P. V., B.. XX.X,XXXX, X. V. XX, T. B. X., právne zastúpenej Mgr. Tomášom Groszmanom, advokátom so sídlom Kováčska 53, Košice, a z otca H. Z., B.. XX.X,XXXX, X. L. XXX, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca a matky proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie, teraz Mestský súd Košice, pod č.k. 19P/11/2022-140 zo dňa 26.9.2022, takto

rozhodol:

- I. Mení rozsudok vo výrokoch II., III., IV. tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej P. sumou vo výške 150,- eur mesačne a na výživu maloletého B. sumou vo výške 120,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 19.1.2022, opakovane do budúcnosti.
- II. Zastavuje odvolacie konanie o odvolaní matky proti výroku V.
- III. Odmieťa odvolanie otca proti výroku I.
- IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka maloletých detí sa podaným návrhom domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Košice - okolie ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Z v e r u j e maloleté deti P. Z., B..X.XX.XXXX a B. Z., B..X.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

II. Otec je p o v i n ý prispievať na výživu maloletej P. sumou 110 EUR mesačne a na výživu maloletého B. sumou 90 EUR mesačne, vždy do 15. dňa v každom mesiaci, vopred, k rukám matky maloletých detí, počnúc 19.1.2022.

III. Dĺžné výživné na maloletú P. za obdobie od 19.1.2022 do 30.9.2022 spolu v sume 716,79 EUR je otec p o v i n ý zaplatiť k rukám matky do 60 dní od doručenia rozsudku.

IV. Dlhé výživné na maloletého B. za obdobie od 19.1.2022 do 30.9.2022 spolu v sume 548,21 EUR je otec p o v i n n ý zaplatiť k rukám matky do 60 dní od doručenia rozsudku.

V. Návrh matky na určenie výživného na maloleté deti za obdobie od septembra 2020 do 18.1.2022 z a m i e t a .

VI. Styk otca s maloletými deťmi súd po dohode rodičov neupravuje.

VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že je potrebné upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom z dôvodu, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Obaja rodičia súhlasili s tým, aby boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že styk maloletých detí s otcom nie je potrebné upravovať, rodičia sa vedia na úprave styku dohodnúť. Pri určení výšky výživovacej povinnosti zo strany otca súd prvej inštancie uviedol, že vychádzal z príjmových možností a schopností otca, to, kto z rodičov v akej miere sa o maloleté deti osobne stará a z odôvodnených potrieb maloletých detí.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), § 65 ods. 1 Zákona o rodine, § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine, § 75 ods. 1, §77 ods. 1 Zákona o rodine.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

III. Odvolanie matky a otca, vyjadrenie účastníkov konania

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec a to proti výroku III. a IV. napadnutého rozsudku. V odvolaní uviedol, že v súčasnej dobe má na seba vyhlásený a neukončený osobný bankrot, pričom existujúce dlhy a neukončené exekučné konania vzišli zo spoločného spolužitia s matkou maloletých detí. Súd prvej inštancie v rozsudku prihliadol na to, že v roku 2019, kedy bol zamestnaný v spoločnosti D..U.. U. W., mal príjem vo výške 1.670,- eur mesačne. Z tohto zamestnania musel odísť zo zdravotných dôvodov, nakoľko túto prácu prestal fyzicky a psychicky zvládať, ako aj z dôvodu existujúcich exekúcií, ale aj po dohode s matkou maloletých detí. Po ukončení pracovného pomeru mu bola vyplatená finančná čiastka vo výške 12.720,- eur, ktorú minul spoločne s navrhovateľkou v rokoch 2019-2020. V súčasnej dobe má zamestnanie, ktoré môže vykonávať po zdravotnej stránke. Jeho zdravotný stav sa zhoršil, o čom odvolaciemu súdu predložil lekársku správu. Uviedol, že sa nevyhýba plneniu výživovacej povinnosti, avšak jeho finančná situácia mu neumožňuje uhradiť dlžné výživné v termíne do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Žiada, aby mu bola daná možnosť uhradiť dlžné výživné v splátkach po 30,- eur mesačne spolu s bežným výživným pre maloletú P., ako aj maloletého B.. K odvolaniu predložil aj lekársku správu od obvodnej psychiatričky, kde je stanovená diagnóza: stav reaktívne zhoršený, zvýšená intrapsychická tenzia, anxiety, spánok po liekoch dobrý. Zároveň mu boli predpísané psychiatrické lieky.

7. Matka maloletých detí podala proti napadnutému rozsudku odvolanie, a to proti výrokom II., III., IV., V. rozsudku. Matka nesúhlasí s odôvodnením napadnutého rozsudku pod bodom 29. Súd prvej inštancie sa žiadnym právne relevantným spôsobom nevysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s tým, prečo nevyhovel návrhu matky v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie neodôvodnil, a preto je v tejto časti nepreskúmateľné. Matka je presvedčená, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je v uvedených častiach nesprávne a nezodpovedá skutočnému stavu veci. Matkou navrhované výživné na maloletú dcéru vo výške 150,- eur a na maloletého syna vo výške 120,- eur mesačne plne zodpovedá odôvodneným potrebám detí s poukazom na ich vek, zdravotný stav a aktuálne reálnu výšku nákladov spojených so starostlivosťou o nich a súčasne zodpovedá reálnym schopnostiam a možnostiam otca.

8. Matka podaním doručením súdu prvej inštancie zo dňa 22.11.2022 zobrala svoje odvolanie voči výroku V. napadnutého rozsudku späť.

9. Matka vo vyjadrení k podanému odvolaniu otca uviedla, že nesúhlasí s tým, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu podanému otcom, pretože má za to, že výška požadovaných splátok dlžného výživného na maloleté deti nie je ničím odôvodnená a je príliš nízka vo vzťahu k celkovej výške dlžnej sumy. Matka navrhla, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu podanému otcom iba v tom rozsahu, že mu umožní

splácanie dlžného výživného v splátkach, pričom výšku splátok určí tak, aby došlo k splateniu dlžného výživného najneskôr do konca kalendárneho roka 2023.

10. Otec maloletých detí podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 4.5.2023 doplnil odvolanie. Uviedol, že maloletá dcéra P. Z. je od marca 2023 v jeho osobnej starostlivosti, matka s týmto stavom súhlasí. Z tohto dôvodu podáva odvolanie aj voči výroku I. napadnutého rozsudku. Navrhuje, aby odvolací súd zveril maloletú P. Z. do osobnej starostlivosti otca a maloletého B. Z.Á. do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Matka je povinná prispievať na výživu maloletej P. sumou vo výške 110,- eur mesačne, vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám otca a otec je povinný prispievať na výživu maloletého B. sumou vo výške 90,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 19.1.2022.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výrokov II. (o určení bežného výživného), III. a IV. (o určení dlžného výživného) je potrebné zmeniť, vo výroku V. (o zamietnutí návrhu matky na určenie výživného na maloleté deti za obdobie od septembra 2020 do 18.1.2022) boli splnené podmienky na zastavenie odvolacieho konania o odvolaní matky, vo výroku I. (o zverení maloletých do osobnej starostlivosti matky a oprávnení a povinnosti zastupovať maloleté deti a spravovaní ich majetku oboma rodičmi) je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. a/ CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

12. Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na odvolacie námietky oboch rodičov maloletých detí je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a o zastupovaní maloletých a správe ich majetku oboma rodičmi (výrok I.), zaviazal otca na plnenie si vyživovacej povinnosti k maloletým deťom (výrok II.), rozhodol o výške dlžného výživného a lehote na jeho zaplatenie (výrok III. a IV.), zamietol návrh matky na určenie výživného na maloleté deti za obdobie od septembra 2020 do 18.1.2022 (výrok V.), a rozhodol o trovách konania (výrok VII.). Odvolaním rodičov maloletých nebol napadnutý výrok VI. o styku otca s maloletými.

13. Primárne - vo vzťahu k odmietnutiu odvolania otca voči výroku I. (o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a o zastupovaní maloletých a správe ich majetku oboma rodičmi) odvolací súd východiskovo poznamenáva, že jednou z požiadaviek vyplývajúcich z definície právneho štátu je, aby rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní bolo v súlade s právnymi predpismi a zaisťovalo spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Pre dosiahnutie tohto cieľa slúžia okrem iného opravné prostriedky, ktoré majú umožniť zmenu alebo zrušenie nesprávnych a nespravodlivých rozhodnutí súdov vydaných v nižšej inštancii. Riadnym opravným prostriedkom proti rozhodnutiu, ktoré doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, je odvolanie. Podmienkou vyžitia tohto oprávneného prostriedku je splnenie všetkých zákonom požadovaných náležitostí.

14. Podľa § 362 ods. 1 prvá veta Civilného sporového poriadku („ďalej len CSP“), odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje.

15. Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

16. Podľa § 62 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku („ďalej len CMP“), odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia odvolaní.

17. Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

18. Podľa § 65 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konania aj bez návrhu.

19. Podľa § 66 CSP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

20. Otec maloletých detí doručil súdu dňa 4.5.2023 doplnenie odvolania. Uviedol, že maloletá dcéra P. Z. je od marca 2023 v jeho osobnej starostlivosti, matka s týmto stavom súhlasí, preto navrhuje, aby odvolací súd zveril maloletú P. Z. do osobnej starostlivosti otca a maloletého B. Z. do osobnej starostlivosti matky. Odvolací súd k doplneniu odvolania otcom doručenom súdu prvej inštancie dňa 4.5.2023 uvádza, že uvedenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie odvolaním napáda, je osobitnou náležitosťou odvolania a vymedzenie napádaných výrokov je dôležité z hľadiska suspenzívneho účinku odvolania. Uplynutím odvolacej lehoty sa nenapadnutý výrok rozhodnutia stáva právoplatným. V zmysle § 65 CMP odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konania aj bez návrhu. Zákonné vyjadrenie predstavuje len možnosť vo veciach starostlivosti súdu o maloletých priznať napríklad vo veciach výživného viac, než čoho sa účastníci domáhajú, neznamená to však možnosť odvolacieho súdu rozhodovať o zmene zverenia maloletého dieťaťa. O návrhu otca na zmenu zverenia malotej P. je potrebné vykonať dokazovanie zamerané na zistenie skutočného stavu vecí a to predovšetkým vypočítaním oboch rodičov, maloletého dieťaťa, ako aj vyjadrením kolízneho opatrovníka a jeho prešetrovaním rodinným pomerom. Odvolací súd v tejto časti odvolanie otca odmietol ako oneskorene podané postupom podľa § 386 písm. a) CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

21. Podľa § 369 ods. 1 CSP, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

22. Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

23. Podľa § 369 ods. 4 CSP, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

24. Vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania o odvolaní matky voči výroku V. (o zamietnutí návrhu matky na určenie výživného na maloleté deti za obdobie od septembra 2020 do 18.1.2022) odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že matka maloletých zobrala odvolanie v tejto časti späť. Odvolací súd vzhľadom na dispozitívny úkon matky v tejto časti odvolacie konanie zastavil.

25. Spornou otázkou výkonu rodičovských práv a povinností ostáva výška vyživovacej povinnosti otca. V kontexte podaného odvolania je zrejmé, že matka namieta rozsah výživného určeného súdom prvej inštancie, zdôrazňujúc, že ňou navrhované výživné na maloletú dcéru vo výške 150,- eur a na maloletého syna vo výške 120,- eur mesačne plne zodpovedá odôvodneným potrebám detí s poukazom na ich vek, zdravotný stav a aktuálne reálnu výšku nákladov spojených so starostlivosťou o nich a súčasne zodpovedá reálnym schopnostiam a možnostiam otca.

26. Súd prvej inštancie pri určovaní výživného vychádzal z príjmu otca, ktorý dosahoval na základe trvalého pracovného pomeru v spoločnosti D..U.. U. W. vo výške v priemere 1.670,-eur. Ide o zamestnanie, kde otec pracoval 28 rokov a zodpovedá jeho vzdelaniu.

27. Podľa názoru odvolacieho súdu argumentácia matky v rámci podaného odvolania má svoju relevanciu vyjadrenú v ust. § 75 Zákona o rodine. V nasledujúcom rozsahu odvolací súd pri prieskume vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia skúmal primeranosť určeného výživného s ohľadom na zákonné kritéria, predpokladané ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V jeho zmysle by výživné malo reflektovať odôvodnené potreby dieťaťa, tiež možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča.

28. Zo zisteného skutočného stavu veci a obsahu preskúmaného spisu vyplýva, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti od 17.8.2020. Matka spolu s maloletými deťmi býva v dvojizbovom nájomnom byte. V domácnosti matky býva aj plnoletá dcéra matky, voči ktorej mala matka do júna 2022 vyživovaciu povinnosť vo výške 120,- eur mesačne. Matka pracuje na dohodu o vykonaní práce s príjmom vo výške 500,- eur mesačne. Poberá rodinné prídavky. Otec mal príjem od septembra 2020 do 1.4.2022 vo výške 125,- eur mesačne, pracoval ako finančný agent na dohodu o pracovnej činnosti. Od 1.7.2022 má založenú živnosť v oblasti finančných služieb. Príjem za posledné dva mesiace z tejto pracovnej činnosti uviedol vo výške 360,- eur. Má ukončené stredoškolské vzdelanie v oblasti mechanik strojov a zariadení. Pracoval 28 rokov v spoločnosti D..U.. U. W. ako údržbár s príjmom v priemere vo výške 1.670,- eur mesačne. Pracovný pomer v tejto spoločnosti ukončil výpoveďou z dôvodu zdravotného stavu, ako aj z dôvodu exekúcií. Následne bol rok nezamestnaný, 6 mesiacov poberal dávky v nezamestnanosti. Mal zdravotné problémy, zápal krížov, v súčasnosti je jeho zdravotný stav stabilizovaný. Má diagnostikovanú úzkosť, každé tri mesiace chodí na kontrolu k psychiatrické, má predpísané lieky. Maloletá P. je žiačkou X. ročníka Z. školy, maloletý B. je žiakom X. ročníka Z. školy. Maloletá P. má zdravotné problémy, je alergička, nosí dioptrické okuliare. Matka chodí s dcérou na pravidelné vyšetrenia z dôvodu kožných problémov, pričom za každé vyšetrenie uhrádza sumu 24,- eur. S maloletou navštevuje aj psychológa z dôvodu výchovných problémov. Maloletý B. sa aktívne venuje futbalu, má zdravotné problémy s trávením, dlhodobo berie lieky.

29. Súd prvej inštancie pri určení výživného vychádzal z ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, otec preukázal potencialitu svojich príjmov a to, že je schopný dosahovať príjem vzhľadom k svojmu vzdelaniu a odborným skúsenostiam (dlhoročnou praxou) vo výške 1.670,- eur mesačne, teda niekoľkonásobne vyšší, ako je tomu v súčasnosti. Otec žiadnym spôsobom nepreukázal, aby mu jeho zdravotný stav znemožňoval výkon práce, nepreukázal, či svoje zdravotné problémy riešil iným spôsobom napríklad dlhodobejšou práceneschopnosťou bez potreby ukončenia pracovného pomeru, alebo dohodou so zamestnávateľom na kratšie pracovné smeny alebo preradením na iné pracovisko. Je nepochybne právom otca ukončiť pracovný pomer, ak mu práca nevyhovuje z akéhokoľvek dôvodu, nemôže to však byť na ujmu maloletých detí.

30. Odvolací súd zo zisteného skutočného stavu súdom prvej inštancie zistil, že maloletá P. je žiačkou J. U. Z. školy, maloletý B. je žiakom L.V. U. Z. školy. Obe deti majú zdravotné problémy, s čím sú spojené zvýšené náklady, maloletý B. sa aktívne venuje futbalu. Odvolací súd považuje súdom prvej inštancie určenú sumu 110,- eur mesačne na maloletú P. a 90,- eur na maloletého B. za neadekvátnu ich potrebám s poukazom na pomery otca, pri aktuálnych cenách nevyhnutných výdavkov maloletých na bývanie, potraviny, drogériu, oblečenie a obuv, lieky, školné a školské potreby. Matkou prezentované výdavky na zabezpečovanie ich výživy nevybočujú z rámca potrieb iných detí na rovnakom stupni školského vzdelávania, preto o ich výške nemal pochybnosti ani odvolací súd. V súčasnej spoločenskej situácii charakteristickej výraznou infláciou a významným nárastom cien základných potravín je dôvodné očakávať, že výživné bude z veľkej časti spotrebované práve na stravné. Súd prvej inštancie síce správne zistil oprávnené potreby maloletých, ktoré sú primerané ich veku, nie sú nadštandardné, avšak nesprávne zhodnotil zákonné kritéria pre zvýšenie výživného na strane povinného. Matka v konaní riadne preukázala výdavky na maloleté deti, jej príjem, ako aj výdavky spojené s bývaním a cestovným spojeným s rozvozom detí ako aj do práce.

31. Čo sa týka primeranosti výšky určeného výživného odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že výška výživného 150,- eur mesačne na maloletú P. a vo výške 120,- eur mesačne na maloletého B. zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých, a tiež pomerom povinného rodiča (otca). Takto určené výživné zohľadňuje všetky zákonné kritériá rozhodujúce pre určenie výšky výživného pre dieťa. Odvolacím súdom zmenená suma výživného na maloletých v primeranej miere zohľadňuje pomery otca, ako aj odôvodnené potreby maloletých a tiež spotrebný charakter výživného. Otec sa nemôže spoliehať na to, že matka bude neustále v plnej miere zabezpečovať výživu maloletých detí a on sa bude podieľať na ich nákladoch v minimálnom rozsahu. Netreba tiež opomínať fakt, že matka si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým doposiaľ plní i výkonom osobnej starostlivosti a uspokojovaním ich bytovej potreby (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Takto určené výživné zohľadňuje mieru proporcionality i limity otcových pomerov a tiež fakt, že otec nad rámec bežného výživného žiadnym spôsobom neprispieva. Odvolací súd v závere poznamenáva, že zmenené výživné vo výške 150,- eur mesačne na maloletú P. (t.j. 5,- eur denne) a 120,- eur mesačne na maloletého B. (t.j. 4,- eurá denne) zohľadňuje iba

časť nevyhnutných potrieb maloletých detí, preto je nepochybné, že matka maloletého dopĺňa zdroj ich výživy na hranicu nevyhnutnú pre ich všestranný rozvoj.

32. Odvolací súd uvádza, že v konaní bola preukázaná potencialita otca dosahovať podstatne vyšší príjem, ako je tomu v súčasnosti. Otec 28 rokov pracoval v spoločnosti D..U.. U. W. s príjmom 1.670,- eur mesačne, kde prácu ukončil dohodou dňa 2.9.2019 s tým, že mu bolo vyplatené odstupné (spolu so mzdou) vo výške 19.392,96 eura. Otec maloletých detí nepreukázal žiadne lekárske potvrdenie, aby uvedenú prácu nemohol vykonávať, aj sám vo výpovedi potvrdil, že lekár mu takéto odporúčanie, aby zmenil prácu, nedal, on sa v práci dohodol s majstrom, aby mu zadával takú prácu, ktorú vzhľadom k svojim zdravotným problémom zvládol. Z vyjadrenia otca vyplýva, že motívom, prečo ukončil pracovný pomer, bolo to, že mal veľa exekúcií a chcel začať s procesom osobného bankrotu. Odvolací súd považuje takéto správanie sa otca ako rodiča za nezodpovedné. Otec mal stabilný príjem, vedel sa v zamestnaní dohodnúť na výkone práce, ktorá zodpovedala jeho zdravotnému stavu. Finančné problémy otca, exekúcie, nie sú dôvodom na rozviazanie pracovného pomeru, predovšetkým v situácii, kedy má otec dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. Výživné je vždy prednosťou pohľadávkou, ktorú je povinný plniť.

33. Vo vzťahu k odvolacej námietke otca maloletých vo vzťahu k splatnosti dlžného výživné, odvolací súd poukazuje na § 232 ods. 3 CSP a konštatuje, že je nevyhnutné prihliadať na postoj povinného k plneniu, ako aj na to, či povolenie výhody splátok by nemalo ťaživý dopad na maloleté dieťa, prípadne či je možné od neho spravodlivo žiadať strpenie plnenia v splátkach alebo dlhšej ako zákonnej lehoty. Odvolací súd vzhľadom k povahe prejednávanej veci, priznanému nároku nepovažuje za spravodlivé priznať výhodu splátok, pretože otcovi muselo byť zrejmé, ako si plní vyživovaciu povinnosť a pri primeranej prezieravosti si mohol predbežne vyčísliť dlžné výživné a vytvárať úspory na úhradu dlžného výživného. Je nepochybné, že ani matka maloletých pri uspokojovaní ich potrieb nebola zvýhodnená splátkami a musela ich potreby uspokojovať postupne tak ako vznikali.

34. Vo vzťahu k dlžnému výživnému odvolací súd nepovažoval za potrebné uvádzať vo výroku rozsudku výšku dlžného výživného, keďže výživné určené v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa bol otec povinný uhrádzať od doručenia rozsudku súdu prvej inštancie vzhľadom na predbežnú vykonateľnosť rozsudkov a výživnom. Výška dlžného výživného vychádzajúc z novourčeného výživného odvolacím súdom nie je tak vysoká, aby ju otec nemohol uhradiť v celkovej výške po doručení rozsudku odvolacieho súdu.

35. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutých výrokoch týkajúcich sa výživného II. (o určení bežného výživného), III. a IV. (o určení dlžného výživného), a to postupom vyplývajúcim z ust. § 388 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

36. Podľa § 396 ods. 2 CSP, rozhodoval odvolací súd o náhrade trov celého konania a podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (CMP) žiadnemu z jeho účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

37. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného

predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).